

РЕШЕНИЕ

№ 967

гр. Русе, 25.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Г. Д.

при участието на секретаря М.В.М.
като разглежда докладваното от Мария Г. Д. Гражданско дело № 20234520101034 по описа за 2023 година

за да се произнесе съобрази:

Подадена е искова молба от ОДМВР Русе, ЕИК 129009895, представлявана от ВПД Директор Ст. Комисар Николай Димитров Ненков, чрез Гл. юрк. Г. Д. срещу ВПД Началник на РУ-*** при ОДМВР Русе Гл. Инспектор Х. Г. Я., с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 323 ал. 3 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 216 ал. 1 от ЗМВР: Да бъде осъден Гл. Инспектор Х. Г. Я. - ВПД началник на РУ-*** при ОДМВР-Русе, да заплати в полза на ОДМВР-Русе сумата 1633,02 лв., представляваща щета за ОДМВР-Русе в следствие на неправомерното му поведение, при което използвал служебен лек автомобил „*****“ с рег. № *****, числящ се на щата на РУ-*** при ОДМВР-Русе, за придвижването си от гр.Русе, където живее, до гр. ***, обл.Русе, където е местоработата му и обратно, без наличие на служебна необходимост, като със служебния автомобил изминал общо 6010 км., за което е изразходвал гориво от 486,81 л., на обща стойност 1633,02 лв., за времето от 05.05.2022 г. до 30.09.2022 г., с изключение на периодите, в които ползвал отпуск на различни основания, нарушавайки разпоредбите на МЗ № 8121 з-108/21.01.2022 г. относно реда за ползване на служебни автомобили от ръководни служители в МВР.

В исковата молба се твърди, че с утвърден от Министъра на вътрешните работи Доклад рег.№ 4575р-2466/22.11.2022 г. по описа на дирекция „Инспекторат“- МВР, Директорът на ОДМВР-Русе предприел действия за реализиране на ограничена имуществена отговорност на Гл. инспектор Х. Я. и със Заповед рег.№ 336з- 3885/22.12.2022 г. на Директора на ОДМВР-Русе е определена ограничена имуществена отговорност спрямо ответника в размер на 1633,02 лева. Заповедта е връчена на служителя на 04.01.2023 г., след което същият е депозирал жалба срещу нея УРИ 336р- 2662/23.01.2023 г. по описа на ОДМВР-Русе. Предвид гореизложеното, за ОДМВР-Русе съществува правен интерес от предявяване на настоящия иск.

В законоустановеният срок по чл. 131 от ГПК ответникът не е подал отговор на исковата молба.

В съдебно заседание ответникът се явява лично и признава иска изцяло.

В съдебно заседание ищеца чрез процесуалния си представител гл. юрк. Т.Й. моли съда да уважи претенциите на основание чл.237, ал.1 ГПК и постанови решение, основаващо се на признанието на иска от страна на ответника. Претендират се направените по делото съдебни разноски.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 323 ал. 3 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 216 ал. 1 от ЗМВР. Съгласно чл. 216, ал. 1 ЗМВР държавните служители в МВР отговарят имуществено за вредите, които са причинили на държавата по непредпазливост при или по повод изпълнение на служебните си задължения. В Глава девета от закона подробно са регламентирани предпоставките и процедурата за ангажиране имуществената отговорност на служителите в МВР. Специалният закон в чл. 223, ал. 2 предвижда срок, в който следва да бъде издадена заповедта за осъществяване на ограничената имуществена отговорност, като спазването му е условие за нейната законосъобразност. Срокът е едномесечен от откриването на вредата, но не по-късно от една година от причиняването. В случая не се оспори от ответника и се признават материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността му, а именно: наличие на служебно правоотношение между страните; противоправно поведение на ответника при или по повод

изпълнение на служебните му задължения; настъпила вреда; причинна връзка между противоправното поведение и вредата; издаването на заповед за реализиране имуществената отговорност на ответника в установените срокове.

Ответникът в съдебно заседание призна предявените против него осъдителни иски с правно основание чл. 323 ал. 3 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 216 ал. 1 от ЗМВР.

Ищецът, чрез процесуалния си представител, направи искане съдът да постанови решение по реда на чл.237, ал.1 ГПК – при признание на иска, като му се присъдят и направените по делото разноски.

Разпоредбата на чл. 237 от ГПК предвижда възможността ищецът да поиска от съда да прекрати съдебното дирене и да поиска постановяването на решение при признание на иска. В този случай съдът постановява решението си, като в мотивите му е достатъчно да се укаже, че същото е постановено при признание на иска.

Съдът намира, че в конкретния случай са налице предпоставките за произнасяне с решение по чл.237, ал.1. В съдебно заседание ответникът направи изрично изявление за признание на иска: с правно основание чл. 323 ал. 3 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 216 ал. 1 от ЗМВР за сумата 1633,02 лв., представляваща щета за ОДМВР- Русе в следствие на неправомерното му поведение, при което използвал служебен лек автомобил „*****" с рег. № *****, числящ се на щата на РУ-*** при ОДМВР-Русе, за придвижването си от гр.Русе, където живее, до гр. ***, обл.Русе, където е местоработата му и обратно, без наличие на служебна необходимост, като със служебния автомобил изминал общо 6010 км., за което е изразходвал гориво от 486,81 л., на обща стойност 1633,02 лв., за времето от 05.05.2022 г. до 30.09.2022 г., с изключение на периодите, в които ползвал отпуск на различни основания, нарушавайки разпоредбите на МЗ № 8121 з-108/21.01.2022 г. относно реда за ползване на служебни автомобили от ръководни служители в МВР.

Спазени са и изискванията на чл.237, ал.3 от ГПК, тъй като признатото право не противоречи на закона или на добрите нрави, а от друга страна е такова, с което страната може да се разпорежда. С оглед направеното признание на иска, съдът намира предявените иски по чл. 323 ал. 3 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 216 ал. 1 от ЗМВР за основателни и доказани и следва да

бъдат уважени.

Ето защо, съдът постановява настоящото решение при признание на иска, като на основание чл.237, ал.2 ГПК не е необходимо да излага мотиви за това.

На основание чл.78, ал.1 ГПК основателна се явява и претенцията на ищеца за присъждане на направените по делото разноски, като ответникът следва да бъде осъден да му заплати сумата от 180 лв. за юрисконсултско възнаграждение и 65,32 лв. за държавна такса.

Мотивиран от горното и на основание чл.237, ал.1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ВПД Началник на РУ *** при ОДМВР Русе Гл. Инспектор Х. Г. Я., ЕГН *****, с пост. адрес: гр. Русе, *****, моб. тел. *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на ОДМВР Русе, ЕИК 129009895, със седалище и адрес на управление: гр. Русе, бул. „Ген. Скобелев“ № 49, представлявана от ВПД Директор Ст. Комисар Николай Димитров Ненков на основание чл. 323 ал. 3 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 216 ал. 1 от ЗМВР сумата **1633,02 лв.**, представляваща щета за ОДМВР- Русе в следствие на неправомерното му поведение, при което използвал служебен лек автомобил „*****“ с рег. № *****, числящ се на щата на РУ-*** при ОДМВР-Русе, за придвижването си от гр.Русе, където живее, до гр. **, обл.Русе, където е местоработата му и обратно, без наличие на служебна необходимост, като със служебния автомобил изминал общо 6010 км., за което е изразходвал гориво от 486,81 л., на обща стойност 1633,02 лв., за времето от 05.05.2022 г. до 30.09.2022 г., с изключение на периодите, в които ползвал отпуск на различни основания, нарушавайки разпоредбите на МЗ № 8121 з-108/21.01.2022 г. относно реда за ползване на служебни автомобили от ръководни служители в МВР, ведно със законната лихва върху сумата, считано от момента на завеждане на исковата молба 20.02.2023 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА ВПД Началник на РУ *** при ОДМВР Русе Гл. Инспектор Х. Г. Я., ЕГН *****, с пост. адрес: гр. Русе, *****, моб. тел. *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на ОДМВР Русе, ЕИК 129009895, със седалище и адрес на управление: гр. Русе, бул. „Ген. Скобелев“ № 49, представлявана от ВПД Директор Ст. Комисар Николай Димитров Ненков сумата **245,32 лв.** /двеста четиридесет и пет лева и тридесет и две стотинки/ за направените в настоящото производство съдебни разноски.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Русенския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____